

nævne en hel Række af Banker: overalt er Aarsagen Finansiering af enkelte Selskaber, Finansiering af enkelte Kunder, Direktørernes Deltagelse i Ledelsen af disse Selskaber, Børsengagementer, hvori Direktørerne deltager. Størst af dem alle er jo den danske Landmandsbank med en Kapital af 100 Mill. Kr. plus Reserver 60 Mill. Kr.; her er Aarsagen Finansiering af Transatlantisk Kompagni og United Eksport samt Støttekonsortier for Børsen og andre Børsengagementer. Til syvende og sidst kommer der en lille Bank, „Gelsted og Omegns Bank“ med en Kapital paa 60 000 Kr., som er brudt sammen af „Mangel paa bankmæssig Ledelse“. Det virker i og for sig meget muntert i den afgaaede Handelsministers Beretning at se, at alle de andre Banker, som jo repræsenterer Hundreder af Millioner, og hvor der er tabt Hundreder, ja, Tusinder af Millioner, har ikke manglet noget i Retning af bankmæssig Ledelse, men Gelsted Bank, der havde den kolossale Kapital af 60 000 Kr., er altsaa brudt sammen af „Mangel paa bankmæssig Ledelse“. Det gør mig egentlig ondt, fordi Gelsted paa en Maade staar mig nær fra min Barndom, og det gør mig ogsaa ondt, fordi to saa store Finansgenier som Overpræsident Jensen og Asger Karstensen er født i Gelsted, og nu skal de altsaa lide den Tort, at deres Fødekommune er det eneste Sted, hvor man har haft en Bankstyrelse, der manglede de fornødne Kvalifikationer; en Trøst maa det jo være, at der kun er tabt 60 000 Kr. der, medens der er tabt mange Hundrede Millioner andre Steder. Men ellers ser man af denne Beretning, at det, som sagt, er ganske bestemte Aarsager, der har ført til Katastrofen for disse Banker.

Regeringen har nu ved Lovforslagets § 7, der omhandler Bankers Gælds- og Garantiforpligtelser, og ved dets § 12 søgt at hindre, at de samme Aarsager i Fremtiden afstedkommer tilsvarende Ulykker. Jeg vil først sige et Par Ord om § 7. Det bestemmes først i denne Paragraf, at den indbetalte Kapital skal udgøre mindst $\frac{1}{10}$ af Gælds- og Garantiforpligtelserne. Det er en Skærpelse af de nuværende Bestemmelser, men jeg kan ikke se, det er nogen uberettiget Skærpelse. Det vil altsaa sige, at en Bank, som har en Gælds- og Garantiforpligtelse paa 1 Milliard Kroner, skal have en Aktiekapital paa 100 Mill. Kr. Hvis vi f. Eks. tager Landmandsbanken, vilde denne Bestemmelse have haft til Følge, at den før Sammenbrudet, da den stod paa sit højeste og havde en Balance paa ca. $\frac{1}{2}$ Milliard

Kroner, skulde have haft en indbetalt Kapital paa 150 Mill. Kr., og jeg synes ikke, man kan indvende noget imod en Bestemmelse som den her foreslaaede eller sige, at den er for vidtgaende. Den anden Bestemmelse i § 7, er ikke ganske klar: „De samlede Garantiforpligtelser maa — bortset fra almindelige Remboursforretninger og fra Garantier, der er sikret ved tilsvarende Indskud i Banken eller paa den i § 6, sidste Punktum, angivne Maade — ikke overstige 75 pCt. af Aktiekapitalen med Tillæg af Reservefond og dermed ligestillede Fonds“. Det er ikke ganske klart, hvilke Garantiforpligtelser der her er tænkt paa, men jeg har undersøgt dette Spørgsmaal og har faaet oplyst, at der er tænkt paa saadanne Tilfælde som Salg af Skibe under en Banks Garanti, Garanti for Kreditoplag, Garanti for Skat, Garanti for Toldafgifter og Garantier som dem, der blev ydet til Transatlantisk Kompagni af Landmandsbanken, og naar det er Tilfældet, forekommer det mig, at naar disse Garantier blot ikke maa overstige 75 pCt. af Aktiekapitalen, har Lovforslaget ogsaa paa dette Omraade taget et billigt Hensyn til, hvad Bankerne med Rette kan paakræve i Retning af Frihed til at manøvrere med de Penge, som er blevet dem betroet af andre Mennesker. Ogsaa denne Bestemmelse finder jeg derfor betryggende.

Jeg kommer saa til Lovforslagets vigtigste Bestemmelser i § 12, der omhandler Begrænsningen af Engagements, af Aktiebeholdninger, Spekulation og Ejendomsbesiddelser; det er, som sagt, disse Ting, der har ført til de allerfleste af de ca. 40 Bank-sammenbrud, der har fundet Sted i de sidste Aar, og alle Posterne har jo spillet en stor Rolle i saa Henseende. Det foreslaas nu her at begrænse en Banks Ret til Engagement med en enkelt Kunde, et Forhold, som særlig kom frem ved Sammenbrudet af Kalundborg Bank, idet denne Bank havde engageret sig ud over alle rimelige Grænser med en enkelt Kunde, nemlig med det Henkelske Skibsværft. Jeg ser meget godt, at der er en Fare for de smaa eller mindre Banker i denne Bestemmelse, idet der i en By, hvor der er en mindre Bank, godt kan være et meget stort Foretagende. Det er mig saaledes ikke klart i Øjeblikket, om man f. Eks. i Nakskov vilde være i Stand til at finansiere et Foretagende som Nakskov Skibsværft eller i Aarhus et Foretagende som Aarhus Oliemøller. Det har dog neppe nogen praktisk Betydning i Nakskov og neppe heller i Aarhus, men ellers kunde Foretagender som Aarhus